

[Finansministeren.]

der skal tale om Sagen, ogsaa kan forberede sig, eventuelt ved Forhandlinger med de erhvervsdrivende.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann stillede sig jo afvisende overfor Chokoladeskatten — og det gjorde i endnu højere Grad den særlige Ordfører for dette Lovforslag, det ærede Medlem Hr. Korsgaard —, afvisende overfor den i den Form, den nu har, og, som jeg ogsaa forstaaer, afvisende med Hensyn til at skabe forøgede Indtægter ad denne Vej. Derimod stillede det ærede Medlem Hr. Drachmann sig principielt ikke afvisende overfor Lovforslaget om Cigaretbeskatningen, erkendte, at der var nogen Skævhed i Beskatningen paa dette Punkt, og at Cigaretterne var et Skatteobjekt, som kunde taale en forøget Beskatning; men han var ikke fornøjet med den Form, i hvilken det var sket, og navnlig mente han, at Skattens Indretning kastede for meget over paa Producenterne og Omsætningen og for lidt paa Forbrugerne.

Det ærede Medlem vil have lagt Mærke til, at Skatteklasse 1 og Skatteklasse 2 er betydeligt udvidet netop for at undgaa det, det ærede Medlem her klager over. Naturligvis kan vi tale om Skattegrænserne, og jeg er ikke uenig med det ærede Medlem i hans Grundbetragtning: at man kan ikke Gang paa Gang ved Skattepaalæg gøre Forsøg paa at kaste det hele over paa Produktion og Omsætning og ganske skaane Forbruget. Det lader sig aldeles ikke gøre ved et Skattepaalæg af en relativt saa betydelig Størrelse som dette, men netop det er der ogsaa taget Hensyn til ved Lovforslagets Affattelse. Om det netop har ramt det rigtige, og om hvorledes Enkeltheder her skal være, er noget, jeg selvfølgelig er ganske villig til at forhandle med Udvalget om. Jeg haaber ikke, det var det ærede Medlems Mening, at vi ganske skal lade Shagtobak og Cigarillos ligge. Det vilde jeg ikke kunne gaa ind paa, for saa vilde den hele Beskatning blive en Farce, saa vilde man ganske simpelt drive Forbruget derover paa. Men jeg forstaaer ogsaa snarere det ærede Medlem saaledes, at det var den valgte Form, han havde kritiske Indvendinger imod.

Saa spurgte det ærede Medlem, hvorledes § 4 skulde forstaaes, og talte om den Udvej, som det ærede Medlem kaldte det, at man kunde sælge udover det tilstaaede Kvantum, naar man betalte den forhøjede Skat. Det er naturligvis saaledes at forstaa, at her ikke er tilsigtet provisorisk at paalægge en Skat, men at man gør de vedkommende opmærksom paa, at hvis de

tager udover det normerede Kvantum, gør de det paa egen Risiko, den Risiko, at naar Loven er vedtaget, afkræves der dem den forhøjede Skat af det, der gaar udover det normerede Kvantum. Saaledes er det at forstaa.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard omtalte forskellige Muligheder for en Nyordning af Chokoladeskatten. Det er selvfølgelig noget, vi kan tale om i Udvalget. Men det ærede Medlem ved fra tidligere Forhandlinger, at jeg ikke kan gaa med til at tage det ved en Forhøjelse af Tolden. Derved vilde slet ikke det Formaal, der er her, blive opfyldt. Ligeledes kender det ærede Medlem de store Betæneligheder, der er ved at gaa over til at tage det hele som en Indførelsesafgift paa de Varer, der er Raastoffer og Hjelpestoffer i Fabrikationen. Hovedindvendingen er naturligvis den, at derved undgaar man hele Værdibeskatningselementet ved at lægge det hele paa Grundvarerne. Og jeg anser det ogsaa for umuligt ved forhøjet Beskatning af Grundvaren at naa til en blot nogenlunde tilsvarende Indtægt til den, vi har.

Men naturligvis, hvad som helst der bringes frem af ærede Medlemmer i Udvalget, skal jeg være villig til at diskutere, eventuelt som Grundlag for nærmere Overvejelse. Men jeg antager, at alle, hvis der viser sig afgørende Flertal her i Tinget, som der synes efter Ordførernes Udtalelser, imod Chokoladeskatten, vil være enige med mig om det rigtige i, at de tilkendegiver mig dette, og at jeg derefter straks hæver Rationeringen. Jeg antager, at alle er enige derom. De senere Overvejelser, som kan komme frem, maa være Overvejelser, der maaske kan være mere eller mindre vejledende for Regeringen ved Fremsettelse af senere Forslag angaaende Chokolade- og Sukkervarebeskatningen.

Det ærede Medlem vil reservere sig og sit Parti, at der ikke straks søges Skattnedsættelser til det Beløb, som den eventuelt bevilgede Skatteforhøjelse kan andrage. Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem. Jeg mener, at de høje Stempel- og Tinglysningsafgifter, særlig de, der angaar Omsætning og Brug af fast Ejendom, og ligeledes Retsgebyrerne, der her er Tale om, er saa trykkende og urimelige, ikke mindst i de nuværende Tider, at vi dér maa komme saa langt ned, vi kan, indenfor den finansielle Ramme; men det er jo ogsaa noget, der senere kan forhandles.

Det ærede Medlem Hr. Dahlggaard har jeg i det væsentlige svaret gennem de tid-